

Sygn. akt VIII Pz 81/15

POSTANOWIENIE

Dnia 2 marca 2016r.

Sąd Okręgowy w G. VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Grażyna Łazowska

Sędziowie SSO Teresa Kalinka

SSO Patrycja Bogacińska-Piątek

po rozpoznaniu w dniu 2 marca 2016r. w G.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa A. B. [B.]

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w K.

o ekwiwalent pieniężny z tytułu prawa do bezpłatnego węgla, wydanie węgla w naturze

na skutek zażalenia pozwanej

na punkt 4 postanowienia Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 9 września 2015r. sygn. IV P 363/15

postanawia

oddalić zażalenie

(-) SSO Teresa Kalinka (-) SSO Grażyna Łazowska (-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. akt VIII Pz 81/15

UZASADNIENIE

Powód A. B. pozwem z dnia 9 grudnia 2015r. domagał się do pozwanej (...) SA w K. zasądzenia kwoty 597,50 zł tytułem ekwiwalentu pieniężnego za bezpłatny węgiel, przysługujący mu na podstawie Porozumienia z dnia 20.12.2004r., z ustawowymi odsetkami od dnia 1.05.2014r. ewentualnie wydania 1 tony węgla oraz zasądzenia kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego podnosząc, że prawo powoda jako pracownika ZG B. do bezpłatnego deputatu węglowego, reguluje ustawa z dnia 7 września 2007r. o funkcjonowaniu górnictwa węgla kamiennego w latach 2008-2015 (Dz.U. z 2007 roku, Nr 192, poz. 1379) – zwana ustawą restrukturyzacyjną. Zgodnie z tą ustawą byli pracownicy tego zakładu prawo deputatu węglowego mogą realizować w dwojaki sposób: w naturze (art. 13 ustawy), a w przypadku złożenia oświadczenia o rezygnacji z uprawnienia do pobierania bezpłatnego węgla w naturze (art. 12 ust. 3 ustawy), w formie ekwiwalentu pieniężnego, który jest wypłacany obok emerytury (renty) wyłącznie przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych. W konsekwencji,

powód nie może się domagać od pozwanej ekwiwalentu pieniężnego. Dalej wskazano, że powód otrzymuje węgiel w naturze i uzupełniającą tonę węgla pobrał w dniu 29.12.2014r.

Na rozprawie w dniu 9 września 2015r. powód cofnął pozew ze zrzeczeniem się roszczenia, bowiem świadczenie zostało spełnione w trakcie procesu. W konsekwencji Sąd Rejonowy umorzył postępowanie i zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 135 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Uzasadniając orzeczenie o kosztach postępowania Sąd Rejonowy, powołując się na treść art. 98 k.p.c., wskazał, że cofnięcie pozwu nastąpiło w związku ze spełnieniem przez pozwaną w toku procesu dochodzonego świadczenia, a zatem należy ją uznać za stronę przegrywającą proces.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożyła pozwana wnosząc o jego zmianę i zasądzenie na jej rzecz od powoda kosztów procesu za obydwie instancje.

Zarzucono:

- nierozpoznanie sprawy - art. 386 § 4 kpc- polegające na całkowitym pominięciu merytorycznych zarzutów pozwanej, a w szczególności, że źródłem prawa powoda do deputatu węglowego są przepisy ustawy z dnia 7.08.2007r. o funkcjonowaniu górnictwa węgla kamiennego, a nie przepisy Porozumienia płacowego pozwanej,

- naruszenie przepisów prawa materialnego, a to art. 98 k.p.c. w zw. z § 10 Porozumienia płacowego przez ich błędną wykładnię i zastosowanie oraz w zw. z art. 1 ust. 1 pkt 3. Art. 12 i 13 ustawy z dnia 7.09.2007r. o funkcjonowaniu górnictwa węgla kamiennego przez ich niezastosowanie i przyjęcie, że roszczenie powoda było zasadne, a w ślad za powyższym błędne przyjęcie, że cofnięcie pozwu w okolicznościach sprawy skutkuje uznanie pozwanej za stronę przegrywającą proces i zasądzenie od niej na zasadzie art. 98 kpc na rzecz powoda kosztów procesu,

podczas gdy:

- żądanie pozwu pozbawione było podstaw prawnych, a tym samym fakt pobrania przez powoda od pozwanej uzupełniającej 1 tony węgla w naturze, nie może zostać ocenione jako zaspokojenie przez pozwaną dochodzonego roszczenia,.

W uzasadnieniu skarżąca przyznała, że w okresie od 6.02. do 9.12.2014r. w stosunku do osób uprawnionych z mocy ustawy restrukturyzacyjnej do deputatu węglowego w naturze, realizowała prawo do niego w wymiarze o 1 toną mniejszą, jednak poczynając od 10.12.2014r. przywróciła wcześniej obowiązujące zasady wydawania węgla w naturze. Od tego daty powód mógł zrealizować należne mu świadczenia tj. 1 tonę węgla w naturze bez kierowania sprawy do sądu.

Sąd Okręgowy w G. zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanej nie zasługuje na uwzględnienie.

Skarżone postanowienie jest prawidłowe i trafnie Sąd I instancji uznał, że pozwaną jest stroną przegrywającą proces, z uwagi na zaspokojenie roszczenia powoda w toku procesu.

Sąd II instancji podziela w pełni stanowisko pozwanej, że powodowi nie przysługiwało roszczenie o ekwiwalent pieniężny z tytułu prawa do bezpłatnego węgla oraz, że źródłem uprawnień powoda do bezpłatnego węgla jest ustawa z dnia 7.09.2007r. o funkcjonowaniu górnictwa węgla kamiennego w latach 2008-2015, a nie Porozumienie płacowe z 20.12.2004r. Okoliczności te nie mają jednak wpływu na rozstrzygnięcie w sprawie. Pozwana na podstawie ustawy

restrukturyzacyjnej wydaje powodowi jako byłemu pracownikowi zlikwidowanego ZG B. węgiel w naturze i w ten sposób realizuje należne mu prawo do deputatu węglowego.

Sąd Okręgowy zwraca uwagę, że powód w swoim pozwie domagał się nie tylko ekwiwalentu pieniężnego za 1 tonę węgla ale zgłosił również roszczenie ewentualne o wydanie 1 tony węgla w naturze. Jak przyznała skarżąca, w okresie do 9.12.2014r. realizowała uprawnienia pracowników zlikwidowanej ZG B. w ograniczonym wymiarze, a w pełnym wymiarze dopiero od 10.12.2014r. Powód był uprawniony do węgla w naturze i wytoczył powództwo o wydanie 1 tony węgla w dniu 9.12.2014r., a zatem w okresie kiedy pozwana bezpodstawnie odmawiała realizacji tego świadczenia. W konsekwencji, w dacie wniesienia pozwu roszczenie powoda było zasadne. Wydanie powodowi uzupełniającej tony węgla po tej dacie jest równoznaczne ze spełnieniem świadczenia w toku procesu. Umorzenie postępowania na skutek cofnięcia pozwu w analizowanym przypadku, oznacza że pozwana przegrała proces, a zatem zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu zawartą w art. 98 k.p.c, winna pokryć jego koszty.

W okolicznościach sprawy, zarzuty pozwanej są bezpodstawne, co skutkuje oddaleniem zażalenia.

Mając to na względzie, zażalenie oddalono na podstawie art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 385 k.p.c.

(-) SSO Teresa Kalinka (-) SSO Grażyna Łazowska (-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek

Sędzia Przewodniczący Sędzia